

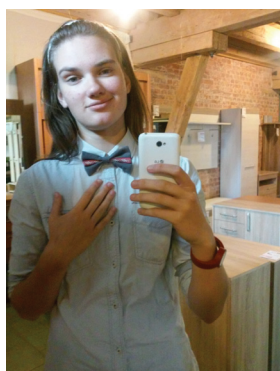
KLIEDZIENS

OKTOBRIS
2017

Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas avīze

0,35 EUR

REDAKTORES SLEJA

Pirmie divi mēneši noteikti ikvienam kaut kādā ziņā ir aizvadīti veiksmīgi. Skolas ziņā oktobris ir aizvadīts ar trim iesildošiem pasākumiem tieši jaunpieņacējiem – 7. klašu iesvētības un 10. klašu saliedēšanās un fukši. Skolas renovācijas process drīz noslēgsies un varēsim izbaudīt skolu, neelpojot krāsas izgarojumums – bet viss cēla mērķa labad. Liekas, ka kārtējais mācību gads ir tikko sācies, bet rudens brīvlaiks jau ir beidzies, piepildot ikvienu ar, cerams, ne pēdējām šī rudens sajūtām. Viss sākas no jauna tikai mazliet citādāk – ar jaunām iespējām un idejām. Arī skolā mūs sagaida jauni skolotāji un nākotnes karjeras iespējas.. Saka, ka ar laiku viss kļūs skaidrs, bet cik ļoti mēs ļaujames šim laika skolotājam? Pēc pieredzes zinu, ka nebūs rezultātu tam, kad cenšamies iespaidot to, ko nevar mainīt – ir jāmācās paļauties uz to, ka viss notiek tā, kā tam jānotiek, bet es ceru un ticu, ka ikvienam no mums šis mācību gads būs atmiņām piepildīts! Krāsainu šo pēdējo rudens mēnesi!

Monta Lešče 11.c

ŠAJĀ NUMURĀ LASIET:

BRĪVLAIKA SAGAIĀŠANA	2
PIRMIE DIVI MĒNEŠI	2
IESPĒJA SAZINĀTIES AR "KLIEDZIENU"	2
KĻŪSTI MŪSĒJAIS!	4
"007" ĢIMNĀZIJA VERSIJĀ	4
10. KLAŠU SALIEDĒŠANĀS	5
MŪSU MĀJAS - MŪSU PILS	5
SKOLOTĀJS ABSOLVENTS	6
13.KLASE	7
KO PROT SKOLOTĀJS?	8
NĀKOTNES PROFESIJA	9
KOPĪGS TŪRISMA RĪKS	10
VAI ĀRZEMJU SKOLAS IR PĀRĀKAS PAR MŪSU ĢIMNĀZIJU?	10
STILA LAPA	11

AVĪZI VEIDOJA

REDAKTORE: Monta Lešče

MAKETĒTĀJS: Montis Magazeins

KORESPONDENTI: Torija Rače, Nikija Audara, Laine Freimane, Ādolfija Ieva Litavniece, Laura Magone, Annija Katrīna Zikmane, Evija Bunka, Elizabete Jansone, Ričards Rūja, Niklāvs Zahars, Maija Ziemele, Natālija Pūce, Zane Biteniece, Aleksa Kaļķe

KĻŪSTI MŪSĒJAIS!

Ādolfija Ieva Litavniece 12.a

Apģērba smērēšana, dažādu preteklību un citu nepatīkamu lietu ēšana, klīšana pa skolas teritoriju un uzdevumu veikšana, kas mēdz robežoties ar pazemošanu... Tā visbiežāk asociējas skolas iesvētības jeb fukši. No tā visa šogad atteicās un norobežojās Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas skolēnu pašpārvalde, kas, sadarbibā ar 12. klašu audzēkņiem, mazos ģimnāzistus ieveda bailu pasaulē aicinot uz iesvētībām, kuru tēma bija "Lazarete".

Vakars sākās ar rosmi, kur tika pārbaudīta jauno audzēkņu spēja darboties komandā. Norisinājās arī dažāda tipa vienojošas spēles, kurās bija jāiziet dažādu šķēršļu joslas, kuras audzēkņi varēja pārvarēt tikai ar uzticību viens otram, jo gadījās, ka viņiem tika aizsietas arī acis.

Pasākuma noslēdzošais posms norisinājās aktu zālē, kur notika svinīgā zvēresta izpilde un jauno audzēkņu iesvētīšana ģimnāzistu kārtā.

Par savu pieredzi pasākuma un tā tapšanas gaitā stāstīs mūsu skolas trīs audzēkņi Marta Maisiņa, Monika Varakušina un Renārs Spinga.

"Iesvētības veidojām tā, lai pašiem būtu interesanti, tāpēc iesvētību laikā bija diezgan daudz bailīgu momentu. Arī kontrolpunktus veidojām tādas, lai mūsu jaunauniekiem skolabiedriem būtu jāpārvar bailes un jāiegūst atbalsts no pārējās klases.

Manuprāt, šie nelielie bailu momenti iesvētībās bija vajadzīgi, arī liela daļa no septītajiem atzīst, ka tas bija interesanti", klāsta 10. klases audzēkne Marta Maisiņa. "Šogad ļoti pīestrādājām arī pie tēliem un to izskatiem, kas, manuprāt, izdevās ļoti labi, jo šie tēli bija galvenie, kas veidoja auru. Man personīgi, šī gada iesvētības, kurās biju to veidotāja, ir vairāk iespiedušās atmiņā nekā manas iesvētības, kurās biju kā dalībniece. Uzskatu, ka iesvētības bija interesantas un izdevušās, protams, bija nelieli mīnusi, tomēr tie pasākumam ļoti netraucēja. Domāju, ka septītie, mūsu jaunie, nu jau iesvētītie, skolas biedri, domā tā pat", atklāj Marta.

"Manuprāt, mūsu izvēlēta tematika bija ļoti interesanta un daudzpusīga. Vizuālais noformējums bija lielisks, katram cilvēkam bija vismaz viens apģērba gabals armijas vai lazaretēs stilā un tas tiešām lika septītajiem saprast, ka šeit nenotiks nekāda jokošanās. Šī bija arī lieliska iespēja iepazīstināt 7. klases skolniekus ar mūsu skolas vēsturi, jo vēsturē bija posms, kad skolā bija ierīkots hospitālis. Tēma palīdzēja šo laiku uz brīdi atkal atgriezt skolā. Veidojot septītklasnieku iesvētības mēs centāmies to izdarīt pēc iespējas kvalitatīvāk, jo šis ir viens no tiem pasākumiem, kas skolēniem paliks neaizmirstams", stāsta 12. klases audzēkne Monika Varakušina.

"Septītās klases iesvētības man likās pat ļoti šausminošas, bet tagad, kad tās atminos, saprotu, cik lielisku un pārdomātu darbu bija veikuši organizatori. Ir pat patīkami, ka varu atcerēties cik nobijusies biju, bet

tomēr tas bija tik interesanti", daloties atmiņās, skaidro Monika.

Par jauno audzēkņu iesvētību vakara nozīmi un tā norisi stāsta Renārs Spinga: "Tejusties jaunā vidē un jaunā kolektīvā nav viegli. It īpaši, ja zini, ka šis 4364,5 kvadrātmetrus lielais gabals Ausekļa ielā 9 būs jāpiedzīvo, jāorientējas tajā teju 8 stundas dienā, 5 dienas nedēļā, 9 mēnešus gadā un vēl jādala tas ar 650 cilvēkiem dažādos vecumos.

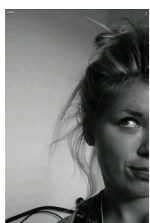
13 gadīgam jaunietim, kas tikko uzsācis gaitas ģimnāzijā, tas rada lielu apjukumu. Mums, padzīvojušajiem ģimnāzistiem, IR jāpalīdz kļūt par mūsējiem, tāpēc tradicionāli laikā, kad pirmais satraukums un apjukums ir rimies un deguns ģimnāzijā apsildīts, skolas parlaments riko pasākumu «Kļūsti mūsējais».

Šogad atgriezāmie 75 gadus senā pagātnē, kad kara apstākļos skolas ēkā tika ierīkota lazarete un skolas ēku nomainīja ārsti un karavīri, tā iemācot, ka par savu vietu pasaulē ir jācinās. Septītie pierādīja, ka viņiem šī ēka ir nozīmīgāka, un ar dažādiem pārbaudījumiem, kur viņi parādīja vienotību un atjautību, atguva skolu. Ja septītie spēja izturēt tos apstākļus, kas skolā valdīja trīs stundas - bailes, skarbi skolotāji, trakums - un reizē vēl apguva skolas vēsturi, es ticu, ka viņi šo vietu neatdos nevienam un vienmēr ar vienotību, lepnumu un atbildību cīnīsies par ģimnāzijas godu!

Sveicināti pulkā, jaunie, un, cerams, dzīvosim satīcīgi kā jau ģimenē pienākas!"

"007" ĢIMNĀZIJA VERSIJĀ

Laura Magone 10.b

Aizvadītais mēnesis ģimnāzijā bija notikumu pilns, un viens no lielākajiem notikumiem bija 10. klašu iesvētības. Desmitie saņēma noslēpumainu ziņu puzzles veidā, un to vajadzēja pašiem salikt, lai uzzinātu detaļas.

Šogad tēma bija "007" slepenais dienests. Skolēni gaidīja šo notikumu kā savu dzimšanas dienu. Galu galā šī diena bija klāt. Skola bija noslēpumaini klusa, un 10.klašu skolēni devās uz lielo zāli, kur tos gaidīja 12.klašu skolēni, ģērbusies melnā un gatavi pārbaudīt desmitos. Visi nostājās svinīgā aplī, bet pēkšņi zālē ieradās zaglis un nozaga ģimnāzijas baušļus.

Šajā brīdī visas klases sadalījās uz pusēm, un sākās laiks pārbaudījumiem.

Skolēni stilistiski bija uztvēruši domu, kā jāģērbjas, cits izskatījās kā Erkils Puaro, cits kā Džeims Bonds, bet cits kā bīstamākais miesassargs. Tematiku bija ievērojuši visi, tādēļ tas radīja pareizo noskaņu.

Iesvētību laikā katrā kontrolpunktā bija iespējams nopelnīt kādu daļu no baušļa, kurus iesvētību beigās visām klasēm izdevās savākt. Galu galā visas klases tika iesvētītas un visas nodeva zvērestu.

Veicu mazu aptauju desmito vidū. Anketās tika jautāts, kurš no kontrolpunktiem patika vislabāk. 15% atbildēja, ka patika istaba, kurā tika risināti konflikti, 28% atbildēja, ka vislabāk patika nēsāt paklājus, 33% atbildēja, ka vislabāk patika cept pankūkas, 8%

atbildēja, ka patika list cauri striķiem, bet atlikušie 18% atbildēja, ka viss bijis pārsteidzoši un jautri.

Aptaujā tika jautāts, vai iesvētības bija pietiekoši bailīgas/šausminošas, un šeit ½ atbildēja, ka bija pilnībā apmierināti ar izvēlēto tematiku, un ½ atbildēja, ka bija gaidījuši kaut ko labāku.

Desmitie iesvētības vēl atcerēsies ilgi, jo tagad nāksies divpadsmitos laist priekšā rindā pankūku dienā.

10. KLAŠU SALIEDĒŠANĀS

Annija Katrīna Zikmane 12.a

10.klase. Liels solis dzīvē un skolā – ģimnāzista sākums. Jaunas emocijas, jauna klase, uztraukums par to, kā viss tagad būs; kādi būs jaunie klases biedri - tas viss sākumā rosās katrā desmitā galvā. Tieši tāpēc,

kā jau mums visiem zināms, ģimnāzijā ir uzsākta jauna tradīcija. Jau otro gadu mēs sūtām mūsu 10 .klases uz kādu no tuvējiem viesu namiem, kur katrai klasei ir lieliska iespēja saliedēties. Klase ir viena no nozīmīgākajām lietām visā vidusskolā, tā ir ģimene uz trim gadiem, cilvēki, ar kuriem mums kopā jāpavada ikdienu, un, ja paveicas, tad iegūstam draugus uz mūžu. Ja pamatskolā tika doti 9 gadi, lai viens otru iepazītu un kļūtu par klasi, tad tagad laika ir trīsreiz mazāk, taču tas netraucē veidot neaizmirstamas atmiņas.

Manuprāt, šis pasākums ir lieliska ideja

un noteikti palīdz desmitajiem iepazīties tuvāk ātrākā laika posmā un veiksmīgāk piedalīties gaidāmajos pasākumos. Bet nu laiks uzzināt, ko par šo domā desmitie paši. Mazu ieskatu man sniedza divas desmitās klases skolnieces **Samanta Kalnišķe** no 10.a un **Anete Freimane** no 10.b.

1)Kāda Tev likās klases attieksme pret šo pasākumu?

S.K.: Visa klase ar nepacietību gaidīja šo pasākumu,jo tas ir kas jauns un vēl nebijis mums visiem.

A.F.: No šī pasākuma negaidīju īsti, ka tik ļoti saliedēsimies ar klasi, bet visi bijām sajūsmā.

2)Vai šis pasākums Tev labāk ļāva iepazīt Tavu jauno klasi?

S.K.: Jā. Gan vārdus, gan to raksturus. Noteikti uzlabojās attiecības un bijām draudzīgāki un atvērtaki.

A.F.: Noteikti, iepazīnu klases biedrus daudz tuvāk un uzzināju daudz ko jaunu par katru.

MŪSU MĀJAS - MŪSU PILS

Ādolfija Ieva Litavniece, 12.a

Nereti, šķērsojot kādas senīgsnējas ēkas sliedzi, uzviļņo tikai zemapziņā tverams emociju pieplūdums, kas noskaņo mūs uz kādas noteiktas nots. Senatnīguma un pēctecības apziņa izskrien cauri ikkatram, pārkāpjot pār šādu ēku sliedzēm. Mēs nokļūstam tiešā kontaktā ar laikiem un paaudzēm, kas ēku ir radījušas, iedzīvinājušas, uzturējušas. To paaudžu vairs nav, arī laiki aizgājuši. Bet liecinieks ir palicis. Tā - mūsu Liepājas Valsts 1. ģimnāzija.

Uz jautājumiem par skolu, renovācijas darbu norisi un to nozīmību gan pašam, gan audzēkņiem un pasniedzējiem atbild skolas direktors Helvijs Valcis.

Kādi darbi tika veikti, lai veicinātu jūgendstila objektu un to interjera elementu atjaunošanu un saglabāšanu?

Projekts tika izstrādāts, balstoties uz arhitektoniski māksliniecisko izpēti. Tas

tika saskaņots Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā, kura arī sekoja līdzīgu darbu izpildes kvalitātei.

Kas veica ēkas arhitektoniski māksliniecisko inventarizāciju un ēkas renovācijas tehnisko projektu?

2012.gadā tika veikta Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas ēkas arhitektoniski mākslinieciskā izpēte, ko izstrādāja arhitekte Kristīne Veinberga un Juris Zviedrāns. 2013.gadā arhitektes Ilzes Mekšas vadībā tapa SIA WONDERFULL būvprojekts, lai jau tuvāko gadu laikā Liepājas Valsts 1. ģimnāzija piedzīvotu patīkamas pārvērtības – fasādes renovāciju un citas izmaiņas skolas telpās un pagalmā. Varu piebilst, ka uz šo mērķi neatlaidīgi gājām vairāk nekā desmit gadu garumā, jo krīzes laikā daudzas ieceres nācās atlikt. Liepājas Valsts 1.ģimnāzija bija viena no pirmajām Latvijā, kurā ar ES finansēto projektu palīdzību tika modernizēti dabas zinātņu un matemātikas kabineti. Tika atjaunota arī skolas aktu zāle, jaunu veidolu ieguva foajē un bibliotēkas telpas, taču fasādes remontu līdz šim nebija izdevies "iekustināt", jo tam nepieciešami lieli resursi un precīza arhitektoniskā izpēte.

Vai ēkai ir piešķirts valsts nozīmes arhitektūras pieminekļa statuss?

3)Vai Tu varētu īsumā pastāstīt, kādas aktivitātes veidoja jūsu vakaru?

S.K.: Tādas, kurās bija iespēja vienam otru iepazīt – tur ietilpa gan prāta, gan uzticības, gan sadarbības spēles.

A.F.: Visas aktivitātes bija superīgas, pat nevaru pateikt vienu labu, jo visas ļoti patika un bija kārtīgi pārdomātas.

4) Vai ģimnāzijai ir vērts rīkot šādus pasākumus arī turpmāk?

S.K.: Es domāju, ka ir vērts rīkot arī tādu pasākumu turpmākos gadus. Tas daudz ko dod katram desmitajam un ir lielāka ērtības sajūta vienam otra klātbūtnē.

A.F.: Noteikti vajag rīkot, jo šis pasākums tiešām saliedēja klasi.

5)Ja būtu dota iespēja,vai vēlētos kaut ko izmainīt/izdarīt, lai viss izdotos labāk?

S.K.: Bija viss labi un viss patika, bet vienīgi brokastis varēja būt labākas.

A.F.: Neko nemainītu, jo viss bija superīgi, un vadītāji vispār bija tik fantastiski, saprotoši un uz klausīja mūs jebkurā situācijā.

jumta seguma konstrukcijas renovācija ēkas daļai pie Ausekļa ielas, cokolstāva telpu pārplānošana un renovācija – ir izbūvētas un atjaunotas skolas ģērbtuves vēsturiskajā vietā, kā arī baseina telpu vietā izveidotas mūsdienīgas sporta ģērbtuves un mazā sporta zāle), 2.kārtai (sporta zāles renovācija), 3.kārtai (pagalma izbūve) 2013.gadā piešķirts pašvaldības finansējums EUR 803 421 apmērā.

2014. gadā

Uzsāka nākamo kārtu realizācija – 20 būvniecības kārtām piešķirts pašvaldības finansējums EUR 1 413 315, lai pabeigtu apmesto fasāžu renovāciju un uzsāktu pagalma un žoga labiekārtošanas darbus gar Ausekļa ielu.

Plānveidīgi tiek turpināta iekštelpu renovācija - centrālie gaiteni un telpas (metodiskais centrs, administrācijas un skolotāju telpas), centrālās kāpņu telpas, 3.stāva slīpais gaitenis un 3.stāva klašu telpas pie gaitēņa, darbmācības telpu bloka un skolēnu parlamenta telpu renovācija, aktu zāles vienkāršotā renovācija. Visas iekštelpas vienā sezonā nevar atjaunot, lai iespēju robežās netiktu traucēts mācību process.

Šajās būvniecības kārtās notiek arī iekšējo un ārējo inženiertiklu izbūve, jumta seguma konstrukcijas nomaiņa un nesošo konstrukciju renovācija (protezēšana, pastiprināšana) pārējai ēkas daļai, ugunsdzēsības izziņošanas sistēmas un ugunsdzēsības automātikas sistēmas izbūve, mobilā pacēlāja un labierīcību ierīkošana cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

2015. gadā

No atlikušajām 9 būvniecības kārtām realizētas 5 kārtas – 1. un 2. stāva slīpie gaiteni, 1. un 2. stāva klašu telpas, kāpņu telpa pie skolēnu WC bloka, kā arī ēdnīcas un skolēnu WC vienkāršotā renovācija. Būvniecībai 2015.gadā piešķirts

pašvaldības finansējums EUR 496 521.

2016. gadā

Tiek sagatavota dokumentācija ESF valsts ģimnāziju finansējuma atbalstāmajām darbībām. Saskaņā ar I.Mekšas renovācijas projekta papildinājumiem tiek paredzēta 7 dabaszinību un IT kabinetu, 4 laboratoriju vienkāršotā renovācija 500 m2 apjomā, kā arī 300 m2 bibliotēkas un foajē vienkāršotā renovācija.

2017. gadā

Renovācijas atlikušajās 4 kārtās paredzēts atjaunot iekšējā pagalma fasādi, sporta laukumu, veikt iekšējā pagalma labiekārtojumu sētas pusē un labiekārtojumu ap sporta laukumu.

Saskaņā ar I.Mekšas projekta papildinājumiem paredzēts renovēt saimniecības ēkas fasādi, pārbūvēt žoga posmu, pabeigt cokola stāva atjaunošanu, kā arī uzlabot esošos inženiertiskus, kuri saistīti ar ēdnīcas darbības nodrošināšanu. Iepirkuma konkursā par tiesībām veikt minētos būvdarbus paredzēta līgumcena EUR 605 910 (bez PVN). Daļa no būvdarbiem paredzētajiem līdzekļiem tiek segta, izmantojot 1,73 miljonus eiro no ERAF.

Izmantojot 1,73 miljonus eiro no ERAF (Eiropas reģionālās attīstības fonds), paredzēts šo finansējumu izlietot Darbības programmas “Izaugsme un nodarbinātība” 8.1.2. specifiskā atbalsta mērķa “Uzlabot vispārējās izglītības iestāžu mācību vidi” projekta “Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas attīstība par metodisko centru” ietvaros:

- sporta laukuma renovācijai un sporta laukumam pieguļošās teritorijas labiekārtošanai, ierīkojot atpūtas zonas;
- āra klases izbūvei pagalmā;
- foajē un bibliotēkas atjaunošanai, padarot tās ergonomiskākas;
- dabaszinātņu un IT kabinetu renovācijai, šo kabinetu ergonomiskam aprikojumam;

- mīksto mēbeļu grupu izvietojšanai ģimnāzijas gaitenī starpbrīžos.

Atskatoties uz iepriekš paveiktajiem darbiem, par ko Jums ir vislielākais gandarījums?

Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas renovācijas kopējo procesu 2013. - 2017.g. raksturo divas galvenās iezīmes:

1. Atgriešanās pie sākotnēji jau L.Melvila paredzētās funkcionālās shēmas. Kā atzīmē profesors Jānis Krastiņš - visa ēka ir īsts “kopmākslas darbs”.

2. Jauniešu izaugsmei nepieciešams saslēgums ar mūsdienām - vides pieejamība, ugunsdrošība, iekārtojums. Gunta Šnipke: “Vēsturiskajā tonalitātē un detalizācijā atjaunotās fasādes un iekštelpu apdares veido 20.gs. sākuma skolas gaisotni, bet rūpīgi piemeklētais iekārtojums nodrošina modernās vides funkcionālo labsajūtu.”

Kāds ir pašreizējais stāvoklis? Kad ir plānots beigt ēkas renovācijas darbus?

Darbus paredzēts noslēgt, beidzoties skolēnu rudens brīvdienām.

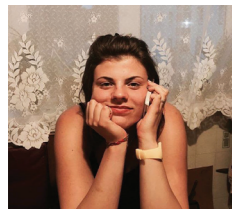
Kādi faktori bremzē pilnvērtīgu skolas renovācijas veikšanu?

Kopumā nav tādu faktoru, kas būtu bremzējuši pilnvērtīgu renovācijas veikšanu - darbu gaitā bija vesela virkne tehnisku jautājumu, kuri veiksmīgi tika risināti konkrētajā situācijā.

SKOLOTĀJS ABSOLVENTS

Evija Bunka 12.b

Ar šī gada 1. septembri mūsu skolas skolotāju pulkam ir pievienojies jauns, talantīgs, rūpīgs un arī ļoti mērķtiecīgs matemātikas skolotājs Edgars Pankratovs. Lai uzzinātu ko vairāk par skolotāja Edgara ikdienu gan skolā, gan ārpus tās, tika veikta intervija. Intervējot skolotāju Edgaru, uzzinājām sajūtas un emocijas, kuras Edgars izjūt kā skolotājs mūsu skolā. Kādas ir viņa attiecības ar skolēniem, ar ko Edgars nodarbojas ārpus skolas, kā arī – kāda ir skolotāja Edgara vīzija attiecībā uz skolotāja amatu nākotnē.

Kā Jūs izvēlējāties skolotāja profesiju?

Kā reiz teica Konfūcijs - ja tu domā par vienu gadu, iesēj sēklu, ja domā par nākamajiem 10 gadiem, iestādi koku, ja domā simt gadu mērogā, izglīto cilvēkus.

Balstoties uz šo atziņu, es vienmēr esmu vēlējis, lai manu ieguldījumu lietderīgi izmantotu un atcerētos ilgākā laika griezumā.

Kādēļ tieši matemātika ir priekšmets, kuru izvēlējāties pasniegt?

Sākot no 5.klases, matemātika bija tas priekšmets, kuram es vienmēr sniedzu nedaudz lielāku pievienoto vērtību. Līdz ar to nonākot jau 12.klasē, es biju izvēlējis, ka nākotnes profesiju vēlētos saistīt ar matemātiku.

Kā nonācāt pie secinājuma, ka vēlaties strādāt tieši skolā, kuru pats pavisam nesen absolvējāt?

Mūsu skolai piemīt ļoti labvēlīga atmosfēra. Izvēloties skolotāja profesiju, viens no maniem nākotnes mērķiem kļuva kādu dienu atgriezties skolā, kura mani savā laikā ļoti aizrāva un piesaistīja. Dotajā

brīdī esmu ļoti gandarīts, ka man šāda iespēja tika sniegta.

Kā zināms, vēl pats turpināt studēt. Kā Jums izdodas veiksmīgi apvienot darbu skolā ar studijām?

Nevaru nepiekrīst, ka mans dienas grafiks ir ļoti blīvi izplānots. Darba ir daudz, bet tomēr tas nav šķērslis, lai visu nepaveiktu norādītajos termiņos un ar kvalitāti. Kvalitatīvs rezultāts vienmēr ir ļoti liels gandarījums.

Kā izdodas saprasties un sadarboties ar skolēniem, kuriem pasniedzat tik nozīmīgu mācību priekšmetu kā matemātika? Vai skolēni ir pietiekami atsaucīgi mācību darbā?

Skolēni ir un paliek skolēni. Sadarboties ar viņiem ir ļoti interesanti, jo katru dienu ir citādāka. Nekad nevar paredzēt skolēnu koncentrācijas un atsauces līmeni, kurš ir tik ļoti atkarīgs no viņu emocionālā stāvokļa. Mācot un mācoties matemātiku, ir jāsaprot, ka matemātika ir viens no

fundamentāliem priekšmetiem, kurš noteikti noderēs nākotnē. Jo atrāc skolēni to apzināsies, jo lielāka atsauce un ieinteresētība nāks no viņu puses. Līdz ar skolotājam ik pa laikam ir jāpiepalīdz to apzināties vai vismaz dot iespēju skolēniem par to padomāt.

Kādas ir sajūtas, mācot citus un atceroties to, ka pats vēl pavisam nesen bijāt skolēns un sēdējāt tajos pašos solos, kur viņi tagad?

Sajūtas ir ļoti patīkamas, jo es varu redzēt sevis paša attīstību 3 gadu laikā, ko esmu sasniedzis. Manā skatījumā grūtākais darbs ir darbs pašam ar sevi, jo viss, ko mēs darām, mēs darām to sevis un savas ģimenes labā. Bieži vien šis ceļš nemaz nav tik viegls, bet vienmēr tas ir tā vērts!

Ar ko nodarbojaties ārpus skolas aktivitātēm un darba?

No 3,5 gadu vecuma sāku nodarboties ar peldēšanu. Ar to pārtraucu nodarboties, iestājoties augstskolā, jo lekciju saraksta

13.KLASE

Elizabete Jansone 11.b

Nu ko, garām paskrējis tik ļoti gaidītais rudens brīvlaiks, esam pat pagriezuši pulksteni uz ziemas laiku, un lieliem, lieliem soļiem pie mums nāk novembris. Tik tiešām, tūlīt jau klāt rudens pēdējais mēnesis. Kur tas laiks tā skrien? Vēl tagad prātā uzvirmo atmiņas par bezrūpīgo vasaru...

Lai nu kā, pietiks domāt par to, kas bijis un izbijis, laiks dzīvot tagadnei. Pieminot, cik ātri tad skrien laiks, es vēlos atgādāt, ka atkal ir jauns gads, jauni raksti, bet 13. klase paliek! Man bija tas prieks un gods, kā pirmo šīs slejas ‘viesi’ intervēt pērnā gada „Klīdziena” redaktori, skolas teicamnieci un nu

jau esošo studentu Līgu Koni. Līgu es atceros kā ļoti jauku, patīkamu un gaišu meiteni, kura vienmēr izpalīdzēs un būs blakus, ja būs nepieciešamība. Tieši tāpēc biju priecīga ar Līgu sazināties un noskaidrot, kā tad viņai pašlaik klājas!

Kādas sajūtas pārņem tagad, esot studentei?

Dzīvot prom no mājām un būt pastāvīgi man nebija liels izaicinājums, kā varbūt tas ir citiem jauniešiem, kas uzsāk studijas pēc vidusskolas beigšanas. Gads, ko pavadīju apmaiņas programmā, deva zināmu pieredzi. Šobrīd mācības prasa daudz laika un enerģijas, tādēļ reizēm māc nogurums, ko cenšos atspēkot pāris reizes nedēļā nodarbojoties ar sportu. Pozitīvismu uztur arī grupas un kursa biedri, kas nu jau kļuvuši par labiem draugiem. Uzskatu, ka, lai arī cik grūti dažreiz būtu, pārbaudījumus vieglāk izturēt ir tad, ja jūti, ka tas ko dari, ir tā vērts tevi saista. Un man tā ir.

Ko tieši mācies? Vai esi apmierināta ar izvēlēto studiju programmu un skolu?

Mācos Rīgas Stradiņa universitātē Rehabilitācijas fakultātē studiju programmu “Fizioterapija”. Kopš studiju uzsākšanas ir pagājuši tikai divi mēneši, daudz kas vēl ir tikai priekšā. Piedzīvotais laiks ir bijis dinamisks un jaunām zināšanām piepildīts. Izvēlēta programma mani ļoti saista, par ko ik dienas pārlicinos aizvien vairāk. Skola piedāvā modernu mācību vidi, zināšus pasniedzējus, kā arī iespēju iesaistīties visdažādākajās aktivitātēs. Varu droši teikt, ka vismaz pagaidām jutos īstajā vietā un laikā.

Kurā mirklī saprati, ka „Jā, šis ir tas, ko vēlos mācīties!”

Arī es biju viena no tām, kas, vēl 12.klasē mācoties, uz jautājumu “Ko tu vēlies studēt tālāk?” vienzīmīgu un pārliecinošu atbildi nespēja sniegt. Atceros brīdi, kad jutos it kā visi, tai skaitā mana ģimene, draugi un paziņas, zinātu īsto atbildi, izņemot mani. Tā kā man padevās ļoti daudzi priekšmeti un interesēja visdažādākās jomas, ieteiktie studiju virzieni bija tikpat dažādi. Es apbrīnoju tos vienaudžus, kas savu izvēli jau skaidri apzinājās, kamēr es vēl gaidīju kādu zīmi nez no kurienes, kas pateiks arī man īsto atbildi uz šo jautājumu. Tas nenotika vienā dienā, kad pieņēmu lēmumu studēt fizioterapiju.

dēļ vairs nebiju spējīgs ierasties treniņam atvēlētajos laikos. Sāku iet uz sporta zāli un turpināju iet līdz pat šī gada septembrim. Personīgi uzskatu, ka cilvēkam ir jāattīstās gan fiziski, gan morāli. Sākoties septembrim, ar visu sportisko atpūtu nedaudz nācās iepauzēt, jo fiziski neatliek laika gan studiju, gan darba dēļ. Vēl pie maniem hobijiem varu pieskaitīt arī šahu. Tā ir ļoti laba un intelektuāla spēle, kuru man ik pa laikam patiek uzspēlēt.

Kādas ir Jūsu nākotnes vīzijas attiecībā uz darbu?

Runājot par nākotni, varu teikt, ka mans mērķis iesākumā ir pilnveidot savas skolotāja iemaņas un prasmes pamatskolas klasēs, vēlāk tiecoties jau uz vidusskolu. Bet pilveidošanās šajā amatā ar to neapstāties, jo tieši skolotāja darbs ir viens no tiem amatiem, kur droši var apgalvot, ka attīstība šajā specialitātē ir nerimstošs process.

brīdī, kad iesniedzu dokumentus tikai vienā universitātē. Lai gan tas bija pirms vairākiem mēnešiem, par šo pārdošo lēmumu priecājos, un ceru, ka arī nākotnē to nenozēlošu.

Atceros, ka vienu gadu no vidusskolas gadiem pavadīji apmaiņas programmā, vai tas kaut kā ir ietekmējis Tavu lēmumu, par ko mācīties, kādu mācību iestādi izvēlēties?

Mācoties 11.klasē, ieguvu stipendiju un iespēju doties apmaiņas programmā uz Somiju. Šodien tas šķiet diezgan neticami, dažreiz pat liekas kā sapnis, bet nē – es patiešām to piedzīvoju. Jāatzīst, ka pirms braukšanas prom mani diezgan vilināja

studijas ārzemēs. Esot prom, es ne tikai izzināju svešzemju kultūru, bet arī vairāk novērtēju mūsu zemes – Latvijas – sniegtās iespējas un vērtības. Saprātu, ka man svarīgi ir iegūt izglītību, ko atzīs un novērtēs mājās. Šobrīd, studējot medicīnu, man pietiek ar latviešu un latīņu valodu, kas jau tā ir pietiekams izaicinājums. Šobrīd priecājos par savu izvēli, taču nenoliegšu, ka apsveru iespēju nākotnē gūt pieredzi arī ārzemēs.

Pastāsti lūdzu nedaudz, kur biji apmaiņas gadā, kādu spilgtāko atmiņu no brauciena, un vai Tu ieteiktu citiem vidusskolēniem arī izmantot šo iespēju?

Vasarā pēc 11.klases pabeigšanas es devos apmaiņas gadā uz Somiju. Atceros neziņu, kas toreiz mani pārņēma, taču biju pavisam droša, par to, ka vēlos izmēģināt šo iespēju, kas man tika piedāvāta, tādēļ, arī daudz nedomājot, ļāvos liktenim.

Viss apmaiņas gads bija kā viens piedzīvojums, kura vislielākā vērtība bija iepazītie cilvēki un iegūtā pieredze. Spilgtākā atmiņa, iespējams, ar mana dzimšanas dienu. Tā sakrita ar dienu, kad skolā tika īstenota gadu desmitiem sena somu tradīcija “Vanhat”, kas ir kā balles deju ceremonija. Vairums somu jauniešu, it īpaši meiteņu, sapņo par šo dienu kopš mazotnes. Par dienu, kad viņas uzvilks visskaistāko un viskoplāko kleitu un dejos ģimenes, draugu, skolasbiedru un skolotāju priekšā. Vienu vārdu sakot, izsapņos savu bērnības sapni, kļūstot par princesi. Šī diena tiešām bija kā skaisti svētki visas dienas garumā.

No pašas pieredzes varu apgalvot, ka, dodoties apmaiņas gadā, tu būsi tikai ieguvējs. Tā būs dzīve, kas izdzīvota vienā gadā, draugi, kas iegūti uz mūžu.

Kā Tu redzi savu nākotni pēc studijām? Vai Tev jau ir kādi noteikti nosprausti mērķi?

Manis izvēlēta studiju programma ilgst četrus gadus. Pagaidām gan man domas raisās ap tuvākiem mērķiem, piemēram,

gaidāmajiem kolikvijiem, taču tas jau neliedz sapņot, vai ne? Mērķi man ir lieli, un sapņi vēl lielāki. Jau pieminēju starptautisko pieredzi, ko vēlētos gūt.

Pērnajā gadā Tu biji „Kliedzienu” redaktore. Vai šī darbiņa Tev pietrūkst, kāpēc izlēmi kļūt par redaktori?

Skolas avīzes redaktors amatu pildīju divus gadus, gan mācoties 11., gan 12.klasē. Jau pirms tam pāris gadus biju iesaistīta avīzes tapšanas procesā. Par spīti tehnoloģijām, kuras spēlē lielu lomu skolēnu vidū, es ticēju, ka arī avīzei ir jāturpina pastāvēt. Kā mēs zinām, pastāvēs tikai tas, kas mainīsies, tādēļ loģisks bija mans lēmums avīzi mainīt, lai popularizētu un reizē saglabātu to kā vienu no skolas vērtībām. Mani ļoti saista cilvēks un viņa stāsts, un avīze sniedz šo iespēju izziņāt personības. Iepazīnu jauniešus, kas darbojas avīzē, skolas absolventus un skolotājus. Šķiet, ka komunikācija ir atslēga uz plašākām iespējām, tādēļ pieredze skolas avīzē ir visnotaļ bijusi vērtīga.

Jāatzīst gan, ka šī brīža intensīvās studijas īsti neļauj pietrūkt darbam avīzē, taču ļoti ceru, ka jaunieši gan šodien, gan arī nākotnē uzturēs skolas avīzi aktīvu un aktuālu.

Kas ir tā viena vai vairākas īpašas lietas, kas pietrūkst no vidusskolas gadiem?

Daloties pieredzē un dzirdot citu studentu vidusskolas stāstus, vairākkārt pārliedzinos, ka ģimnāzija ir īpaša skola. Tradīcijas, vērtības, sniegtās iespējas un zināšanas dara mani lepnu kā Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas absolventi. Ģimnāzijas ģimeniskums izpaužas, ne tikai mācoties skolā. Šī sajūta pārņem arī satiekoties ar dažādu gadu ģimnāzijas absolventiem, par ko pārliedzinos tagad. Ir arī balles un pasākumi, kuros arī absolventiem ir atļauts piedalīties. Šī atkalsatikšanās gan ar absolventiem, gan skolu ļauj arī pēc absolvēšanas “palikt” ģimenē.

Mini kādu jautrāko notikumu, kas

noticis skolā!

Manuprāt, viena no skaistākajām skolas tradīcijām ir Koru kari. Ik gads, kad skatījos, kad vēl mācījos pamatskolā, un kad piedalījos, mācoties vidusskolā, palicis atmiņā kā ļoti emocionāls notikums. Ļoti iedvesmoja gan gatavošanās process, gan pats pasākums, kā arī sajūtas, kas saglabājās ilgi vēl pēc pasākuma. Esmu pārliedzīnāta, ka ir skolotāji, kas atceras faktu, kā tika nozagts ķieģelis, kas tika piešķirts divām klasēm par dalīto pirmo vietu. Jāatzīmē tas kā viens jautrs nedarbs, kam sekoja ne tik jauks turpinājums.

Kurš mācību priekšmets Tev bija mīļākais?

Nespēju izcelt vienu mīļāko mācību priekšmetu. Vairāk gan ieinteresētība priekšmetā man saistījās ar skolotāju. Skolotāja Lēpe, Groduma – Vīriņa, Drēže, Berga, Flaksa, Roze, Grūbe un citi man radīja ne tikai interesi mācību priekšmetā, bet arī kļuva par maniem dzīves skolotājiem, kuriem vienmēr būšu pateicīga par ieguldīto darbu, sniegtajām zināšanām un atbalstu.

Visbeidzot, Tavs vēlējums, uzmundrinājums ģimnāzistiem un visiem tās skartajiem!

Esošajiem ģimnāzistiem gribu novēlēt un izmēģināt it visu, ko ģimnāzija Jums piedāvā, jo Jūs patiesi mācāties īpašā skolā. Iesaistieties parlamentā, debašu kustībā, skolas avīzē, radio, klases dzīvē un visur citur, kur vien iespējams.

Skolotājiem vēlu saglabāt mīlestību pret savu darbu, un ģimnāzijai lepnumu, vienotību, godu un atbildību!

P.s. Ja kādam no ģimnāzistiem rodas kāds jautājums saistībā ar došanos apmaiņas programmā vai studijām, vai jebko citu, es vienmēr būšu priecīga dalīties savā pieredzē. Droši varat sazināties ar mani personīgi, jo ģimenē viens otram palīdz, vai ne tā?

Vasarā, rudenī un pavasarī braucu ar riteni, patīk pastaigas gar jūru un daudz laika pavadu, darot dažādus dārza darbus. Vēl labprāt nodarbojos ar jogu.

Cik ilgu laiku veltāt tam?

Ļoti dažādi – cenšos 2x nedēļā atrast laiku fiziskajām aktivitātēm.

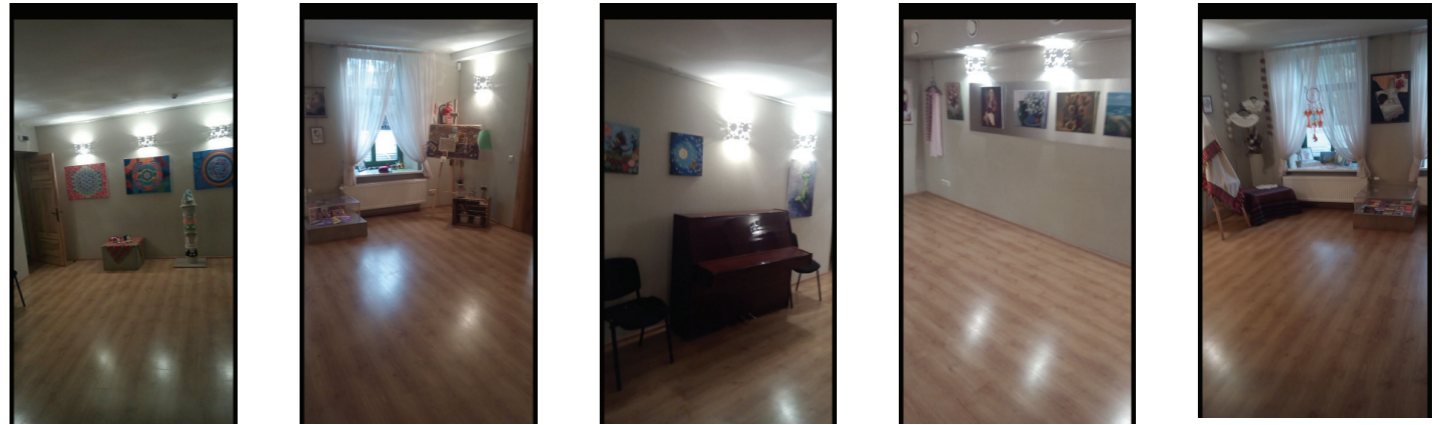
Kāda bija Jūsu mīļākā aktivitāte skolas laikā?

Skolas laikā aktīvi trenējos basketbolā

– 5x nedēļā.

Ja Jums būtu neierobežotas iespējas, kāds būtu jūsu hobijs? Vai tie mainītos?

Es paliktu pie esošajām vērtībām, kuras jau minēju 1. punktā. Bet, ja man būtu neierobežotas iespējas, tad noteikti biežāk brauktu uz kalniem slēpot!

NĀKOTNES PROFESIJA

Maija Ziemele 12.b

Šis ir īpašs gads gan desmitajiem, gan divpadsmitajiem. Desmitie prāto par savas nākotnes profesijām un, balstoties uz iespējamo profesiju, ir izvēlējušies novirzienu, kuru pastiprināti apgūs nākamās trīs gadus. Savukārt divpadsmitie stāv svarīgas izvēles priekšā. Dažiem vēl nav ne mazākās nojausmas par nākotnes pēdām, daži jau ir savu mērķi tikpat kā sasnieguši. Šajā rakstā varēsiet iepazīties ar vairākiem skolēniem un viņu dažādajiem mērķiem nākotnes profesiju pasaulē.

Anete Zulmane (10.c klase, fizikas novirziens) - Esošo novirzienu, fiziku, izvēljos, jo vēlos savu nākotni saistīt ar fiziku un tās procesiem - kā vissīkākās daļiņas veido mūs un mums esošo visapkārt, ko mēs uzskatām par dzīvību un kā mēs, cilvēki, to saprotam. Tas ir tas, kas mani interesē, bet katram fiziķim ir sava filozofija par šīm lietām. Šis novirziens noteikti ir saistīts ar manu nākotnes profesiju, jo vēlos studēt astrofiziku, taču viss vēl var mainīties. Pretī savai šobrīd izvēlētajai profesijai man ir jāmēro garš un grūts ceļš. Jau tagad es cenšos iesaistīties pulciņos un citos pasākumos. Iesaku to darīt arī citiem, lai pilnveidotu sevi un savus mērķus. Man ir izvīzīti mērķi - mācīties kādā ārzemju augstskolā, attīstīt savas zināšanas un gūt jaunu dzīves pieredzi. Domāju, ka daudzi jaunieši nav īsti pārliedzīnāti, ar ko būs saistīta viņu nākotne, tāpēc iesaku izmēģināt dažādus novirzienus, nodarbes un saprast, kāds ir viņu nākotnes virziens.

Renārs Kairis (10.a klase, valodu novirziens) - Ja godīgi, es īsti nezīnu, ko

gribu darīt nākotnē, bet zīnu, ka kaut kādā veidā mana nākotne būs saistīta ar humanitārajām zinātnēm. Izvēlējos valodu novirzienu, lai man būtu vieglāk tikt ārzemju universitatē, ja vēlēšos, jo valodas mūsdienās ir ļoti vajadzīgas. Pašlaik man ir jāmācās, cik vien labi un daudz spēju, un ar laiku noskaidrošu precīzi, ar ko vēlos saistīt savu nākotni.

Marta Maisiņa (10.b klase, ķīmijas-bioloģijas novirziens) - Ķīmijas-bioloģijas novirzienu izvēlējos divu iemeslu dēļ. Man ļoti patīk un padodas gan ķīmija, gan bioloģija, un savu nākotni esmu nolēmusi saistīt ar medicīnu. Nākotnē vēlos kļūt par pediatru, tāpēc ķīmijai un bioloģijai būs ļoti liela nozīme manā nākotnē. Jāatzīst, ka šis virziens man jau ir zināms no 3 gadu vecuma. Šo domu- virzīties pa medicīnas ceļu- vēl īsti ne reizi neesmu atmetusi. Plānoju iestāties Stradiņu universitatē, tāpēc jau tagad sekoju līdzi tur notiekošajām aktivitātēm. Esmu jau iepazinusies ar universitatē valdošo auru, esmu bijusi uz sarunu ar Stradiņu universitātes studentu līdzpārvaldes prezidentu. Viņa pastāstīja par to, kāds ir mācību process un kādām lietām jau tagad, vidusskolā, vajadzētu pievērst vairāk uzmanības. Esmu bijusi ēnot universitātes prorektoru Tomu Baumanu, kurš arī bija viens no cilvēkiem, kurš deva lieliskus padomus nākotnei.

Rebeka Mertena (12.c klase, fizikas novirziens) – Jāatzīst, ka manam klases novirzienam nav nekādas saistības ar izvēlēto nākotnes profesiju. Vēl līdz galam nezīnu, kurā Amerikas universitatē mācīšos, bet, iespējams, pēc šī mēneša ilgā brauciena to noskaidrošu. Sākotnēji domāju mācīties hospitality & hotel management (viesmīlības un viesnīcu menedžmentu),

bet tagad domāju par business management (biznesa menedžmentu). Es pārdomāju, jo biznesa menedžments man sniegs plašākas zināšanas un vēlāk arī iespēju loku. Lai tiktu izvēlētajā universitatē, man ir jānokārto divi testi. Viens ir angļu valodas un otrs ir SAT (Standartizēts Pieņemšanas Tests), kur ir gan angļu valoda, gan matemātika. Mērķa sasniegšanai mani motivē gan vecāki, gan treneri, gan es pati, jo tā ir lieliska iespēja sevi pilnveidot un izmēģināt ko jaunu. Būtu ļoti muļķīgi šādu iespēju laist garām, jo, spēlējot universitātes tenisa komandā, varu iegūt stipendiju pilnīgi visam: mācībām, dzīvošanai, ēšanai.

Ieva Litavniece (12. a klase, valodu novirziens) - Kā savu turpmāko studiju mērķi esmu izvēlējusies SPBU jeb Sanktpēterburgas Universitātes humanitāro zinātņu fakultāti. Esmu izvēlējusies studēt krievu filoloģiju tāpēc, ka nākotnē plānoju nodarboties ar darbu valodniecības jomā. Izzinot un dziļāk izprotot citus, mēs mācāmies izprast sevi. Citu tautu valodu un kultūras izziņāšana un kopšana ir mūsu devums pasaules kultūras mantojumam. Universitātes prasījumi ir daudz un dažādi, bet, kā es uzskatu, tad tā ir tikai viena puse, otrā ir sevis pārvarēšana doties, darīt un būt tur. Ir nepieciešami dažādi identifikācijas, izglītības un veselības dokumenti, kā arī ir jānosūta CV, motivācijas vēstule, esēja un perspektīvo pētījumu pārskats. Katram var būt savas personīgās dzīves mērķi, akadēmiskie mērķi un ar karjeru vai darbu saistītie mērķi. Šie mērķi palīdz efektīvi risināt problēmas, padarot dzīvi produktīvāku. Tas arī ir mans dzinulis. Domāt un rīkoties tā, lai virzītos uz savu mērķu sasniegšanu.

KO PROT SKOLOTĀJS?

Ričards Rūja 9.a un Niklāvs Zahars 9.b

Sākot no 2. līdz pat 20. oktobrim bija iespējams apmeklēt nelielu izstādi «Ko Prot Skolotājs» «Vaduguns» telpās. Izstādes bija pilna ar dažādiem mākslas darbiem, ko veidojuši skolotāji savā brīvajā laikā. Tur bija gan gleznas, gan izšūvumi, gan aploksnītes, kā arī daži nestandarta darbi. Šī izstāde arī iedvesmoja mūs aplūkot tuvāk, ko tad mūsu, Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas, skolotāji dara savā brīvajā laikā. Šajā intervijā varēsīm labāk iepazīt mūsu skolas sporta skolotājas Daces Grūbes hobiju.

Ko Jums patīk darīt brīvajā laikā?

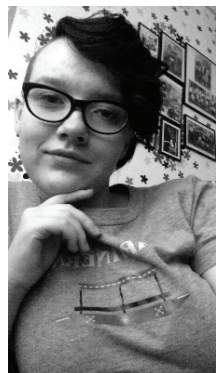
Esmu aktīvās atpūtas piekritēja, bet ļoti labprāt brīvajā laikā nedaru neko.

Esmu iecienījusi kalnu slēpošanu, bet... iespēja ar to nodarboties ir tikai ziemā (protams, ja ir sniegs).

Amanda Kleina (12.b klase, ķīmijas-bioloģijas novirziens) - Man ir paveicies, ka klases novirziens sakrīt ar izvēlēto profesiju, jo es vēlos mācīties par ģimenes ārsti. Es šo profesiju sen biju iecerējusi, bet tikai vakar pieņēmu gala lēmumu. Man ieteica doties uz RSU, jo tur mācību kvalitāte ir augstāka. Es šoreiz klausīšu profesionāli un paļaušos uz viņu. Mans mērķis ir nokārtot iestāšanās eksāmenus ļoti labā līmenī, lai varētu pretendēt uz budžeta vietu. Pat ja tos nenokārtošu, esmu gatava maksāt studiju maksu, jo šī profesija manā dzīvē ir svarīga. Mani motivē neatkarīga dzīve. Dzīve, kurā es varu atļauties visu, ko vēlos, un nav jāprasa vecākiem nauda tās īstenošanai.

KOPĪGS TŪRISMA RĪKS

Natālija Pūce 12.c

Mājaslapa par interesantiem apskates objektiem Latvijā, Spānijā un Turcijā ar informāciju četrās valodās būs visu iesaistīto valstu jauniešu kopīgi īstenotā programmā “Erasmus+” atbalstītā projekta “EUthApp – The Inclusive Guide for Young Travellers” rezultāts. Šomēness projekta dalībnieki tikās Liepājā, lai iepazītu mūsu valsti un sagatavotu aprakstus par tūrisma objektiem.

Projekts “EUthapp”, kurā Latviju pārstāv Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas audzēkņi un pedagogi, aizsākās jau pavasarī ar viesošanos Spānijā – Talaveras pilsētā Toledo reģionā, kur vietējās skolas audzēkņi uzņēma savus vienaudžus no Liepājas un Turcijas. Šogad projekta partneri no Turcijas un Spānijas ieradās Liepājā. Viņus savās ģimenēs uzņēma Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas audzēkņi, bet skolotājas Dace Groduma-Virīņa un Dagnija Deimante rūpējās par aktivitāšu plānošanu un īstenošanu.

Turku un spāņu jaunieši kopā ar liepājniekiem devās pārgājienos pa tuvāko apkārtni, iepazīna Liepājas apskates objektus, tāpat apceļoja Kurzemi un devās tālākā izbraucienā uz Bausku un Rundāli. Bet pirms došanās mājās viesi iepazīnās ar interesantiem apskates objektiem Rīgā.

Kopīgi sadarbojoties un attīstot valodu un komunikācijas prasmes, jaunieši no trim valstīm veidoja prezentācijas, videomateriālus un fotogrāfijas par redzētajiem tūrisma objektiem, visus tekstus tulkoja, lai rezultātā mājaslapa sniegtu plašu informāciju par Latvijas, Spānijas un Turcijas apskates objektiem latviešu, spāņu, turku un angļu valodā. Papildus šiem projekta uzdevumiem nozīmīga bija arī jauniešu savstarpējā komunikācija neformālā gaisotnē, jo bija jāpārvar kultūras atšķirības, valodas barjeras, jāiepazīst viens otru, jāsadarbojas un jāplāno brīvā laika aktivitātes.

12.a klases skolniece Aleksa Kaļķe stāsta: “Es iesaistījos projektā un uzņēmu meiteni no Turcijas. Man šī bija lieliska pieredze, jo skolēni bija no nedaudz eksotiskākas valsts ar citādākiem uzskatiem nekā mums. Sākumā bija grūti saprasties, jo turki nesaprata angļu valodu tik labi, kā gribētos, bet, pateicoties mūsdienu tehnoloģijām, beigās sapratāmies ļoti labi. Meitenes viesošānās lika manai ģimenei nedēļas garumā ēst brokastis un vakariņas kopā pie viena galda, nevis kā tas ir ikdienā, kad steigā katrs paķeram ēdienu un turpinām savas gaitas. Noteikti interesanti bija iemācīties, kā tiek gatavota turku kafija, un, protams, uzzināt, kā ģimenes dzīvo Turcijā, bet domāju, ka to vairāk varētu iepazīt, kad projekta turpinājumā dosimies turp. Protams, šis projekts man deva arī jaunus paziņas un draugus. Kopumā šī bija interesanta nedēļa ne tikai man, maniem draugiem un skolotājiem, bet arī manai ģimenei.»

Mārtiņš Ozoliņš-Ozols no 11.a klases neslēpa, ka viņam no projekta vismazāk patikusi garlaicīgā braukāšana pa Latviju, bet laiks, kad nekas nebija jādara un varēja viesiem brīvi parādīt Liepāju un ļaut izbaudīt tās īpašo atmosfēru. Bet Laura Rafaloviča no 12.b klases atzinās, ka bijis interesanti uz klausīt spāņu un turku viedokļus un izbrīnu par mums tik ierastām lietām, piemēram, pilsētas tukšajām ielām vakaros. «Interesantas bija arī ekskursijas. Īpaši man patika cept maizi «Ievlejš» un vērot ārzemnieku grimases, nogaršojot rupjmaizi - tās bija visdažādākās! Arī viduslaiku deju nodarbības Bauskas pilī bija jautras. Tā kā pie mums mājās dzīvoja spāņi, nedaudz iemācījies arī spāņu valodu un noklausījies daudz spāņu dziesmu. Joprojām turpinu sazināties ar saviem jauniegūtajiem draugiem!» Līdzīgas atsauksmes par dažādām grūtībām, kas bija jāpārvar, iespēju arī pašiem paskatīties uz Liepāju no malas, novērtēt valodas zināšanas, izteica arī citi ģimnāzisti, kas iesaistījās projektā. Bet spāniete Aleksija atzinās, ka nedēļa Latvijā viņai ļoti patikusi, tikai bijusi tik notikumiem un informācijas pārbaģāta, ka viss uzzinātais ir mazliet jāpārdomā. Mājās viņa aizveda pašas ceptu rupjmaizi, bet par visgardāko našķi atzina te nogaršoto zefīru šokolādē «Maigums». Nākamgad projekta aktivitātes noslēgsies ar spāņu un latviešu viesošanos Sekes pilsētā pie turkiem. Tur taps pēdējais video, prezentācijas un objektu apraksti mājaslapai, un kopīgā triju valstu iepazīšana būs noslēgusies.

VAI ĀRZEMJU SKOLAS IR PĀRĀKAS PAR MŪSU ĢIMNĀZIJU?

Zane Biteniece 11.c

Pēdējā laikā dzirdam aizvien vairāk dažādus viedokļus par izglītības sistēmu un skolas dzīvi ārzemēs, taču kādas tad ir tās lielākās atšķirības salīdzinājumā ar mūsu skolu?

Pagājušo mācību gadu es pavadīju Zviedrijā kā apmaiņas skolniece. Šajā pieredzes apmaiņas braucienā devos ar organizācijas “YFU” starpniecību. Būt apmaiņas skolēnam nozīmē mācību gadu dzīvot vietējā ģimenē, pieņemt citu kultūru un mācīties skolā valsts valodā. Zviedrijā es dzīvoju studentu pilsētā Lund un mācījos ģimnāzijas “Katedralskolan” 11. klasē dabaszinātņu programmā.

Tomēr es nebiju vienīgā Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas skolniece, kas pavadīja gadu citā valstī. 11.b klases skolniece Silva piedalījās “FLEX” programmas izsludinātajā konkursā, izcīnot iespēju doties apmaiņas gadā uz ASV. Silva dzīvoja New Mexico štātā un mācījās V. Sue Cleveland vidusskolas 11. klasē.

Pēc pavadītā mācību gada citā valstī vieglāk var saprast atšķirības ar mūsu izglītības sistēmu. Protams, ir vairākas lietas, kas pilnībā atšķiras starp Latvijas, Zviedrijas un ASV skolas dzīvi, taču, kā mēs ar Silvu secinājām, ir arī daudz kopīgā.

Dažas no lietām, kas kontrastē starp visām trīs skolām:

» ASV stundas kavēt nedrīkst. Pat ienākot tikai dažas sekundes pēc zvana, kavēšanas ieraksts jau veikts un vecāki saņem automātiski ziņu. Zviedrijā zvana uz/no stundām nav vispār. Lielākoties klases durvis pat netiek vērtas ciet, un, ja esi nokavējies, skolotājs tam nepievērsīs uzmanību, jo taču pats sev esi atņēmis mācību laiku.

» Zviedrijā ir pieņemts uzrunāt skolotājus neformāli – kā savus draugus, lietojot skolotāja vārdu un izmantojot “tu” sarunājoties. Piemēram – Anna, ko tu teici par...?

ASV skolā skolotāji ir jāuzrunā ļoti oficiāli, piemēram - Mrs Smith. Attiecības starp skolēniem un skolotājiem nav ne tuvu tam, kā ir pierasts mūsu ģimnāzijā. ASV nevienam skolēnam nav pat skolotāju telefona numura.

» Gan Zviedrijā, gan ASV izmanto vērtēšanas sistēmu ar burtiem no A līdz F. Šādai vērtēšanas sistēmai ir savi plusi un minusi. Man bija grūti pierast pie citādākas atzīmju saņemšanas sistēmas, bet Silvai šī sistēma iepatikās, turklāt ASV pat esot vēl smalkāks iedalījums kā A-, A+, B- utt.

» Skolas, kurās mācījamies, ir ļoti modernizētas, visiem ir pieejams bezvadu internets, un bieži gan klasē stundu laikā, gan mājasdarbu pildīšanai un iesniegšanai tiek izmantoti personīgie datori. Zviedrijā skolas izsniedz katram skolēnam portatīvo datoru. Daudzi skolēni veica pierakstus, izmantojot datoru, un sajūta bija, ka papīrs ir aizstāts ar datoru, kas bija nepierasti. Tomēr jāatzīst, ka datora klātbūtne atviegloja svešvalodas apguvi.

» Atšķiras arī mācību stundu ilgums. Zviedrijā atsevišķas stundas vairāk atgādina lekcijas, jo stundas garums varēja būt pat 1,5 h, manuprāt, tas ir nedaudz par ilgu. Toties ASV stundu ilgums bija tikai nedaudz garāks kā Latvijā.

Atgriežoties mājās, sapratām, ka dažu lietu no skolas dzīves ārzemēs pietrūkst:

» Ārzemju skolās ir daudz mazāk obligāto mācību priekšmeti. ASV Silvai bija 4 obligātie mācību priekšmeti, Zviedrijā to bija apmēram 8. Skolēns var izvēlēties, ko vēlas papildus mācīties, un šo mācību priekšmetu piedāvājums ir ļoti plašs, ietverot gan dažādas valodas, gan dažādus estētikas mācību priekšmetus, kā arī kultūras, politikas, biznesa mācības u.c.

» It kā maznozīmīga, bet skolēnu ikdienai svarīga lieta ir pusdienlaiks. Skolās tika iedalīts konkrēts starpbrīdis, kad noteiktās klases varēja doties uz ēdnicu, izvairoties no pārlieku piepildītas ēdnīcas.

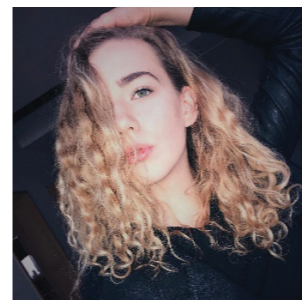
» Ierasta lieta bija, ka stundās skolotājs mācību vielu pasniedza, izmantojot prezentāciju, svarīgākos faktus papildinot ar vizuāliem piemēriem. Skolotāji bieži veidoja diskusijas ar skolēniem, uzklauzīja viedokļus un ņēma vērā ieteikumus.

» Zviedrijā humanitāro mācību priekšmetu stundās skolēni bieži tika sadalīti grupās. Skolēni grupās diskutēja un dažreiz bija jāizveido prezentācija vai raksts, no kura pārējie skolēni apguva jauno mācību vielu. It īpaši V. Sue Cleveland vidusskolā klasē galdi tika sakārtoti tā, lai skolēniem būtu iespēja sēdēt grupās un palīdzēt viens otram.

Neapšaubāmi - mācībām ārzemēs ir savas priekšrocības, taču Liepājas Valsts 1. ģimnāzija ir modernizācijas procesā un nebūt neatpaliek kvalitatīvas skolēnu izglītošanas un patīkamas mācības vides nodrošināšanā. Arī ģimenes sajūta, kāda pastāv starp ģimnāzistiem un skolotājiem, tik ļoti neizpaužas skolās ar lielu skolēnu skaitu.

STILA LAPA

Aleksa Kaļķe 12.a

Atkal jau klāt rudens un laiks mums apkārt sāk palikt ar vien drēgnāks, tā vien gribas ieritināties segā un istabā dzert siltu tēju. Tomēr man šķiet, ka rudens ir tikai vienu reizi gadā un to vajag izbaudīt, kamēr vēl var, kaut vai salst visas maliņas. Šoreiz intervēju dažus ģimnāzijas skolēnus, lai jūs, lasītāji, varētu iedvesmoties arī no viņiem. Meklēju atbildi uz tik aktuālo jautājumu, ko vilkt, kad ir auksts, bet gribas palikt stilīgam?

1. Bez kāda apģērba vairs nevar iziet ārā no mājās?

Cimdi un liela šalle ir lietas, bez kurām no mājām neieteiktu iziet nevienam šajā gada laikā, jo tie noteikti paglābs, pat ja mugurā plāna jaka. Pati gan esmu fane Rimi parastiem, melniem cimdiem par 2.99 eur, tie savu darbiņu paveiks, tomēr es ieteiktu kaut ko krāsaināku un oriģinālāku. Tieši šosezon izteikti modē ir sarkanā krāsa, to var izmantot kā alternatīvu, lai izteiktu savu koptēlu, ja negribas pirkt un nēsāt košus mēteļus, bikses vai svārkus. Ja gribas savā izskatā saglabāt mierīgākus tonus, tad iesaku izvēlēties aksesuārus ar gaiši zilu toni. Sieviešu modē ir atgriezušies ādas cimdi, tomēr tiem ir savi akcenti, kas padara tos interesantus, tie var būt ar visdažādākajiem piegriezumiem vai tos rotā dažādi metālu veidojumi – slēdzēji, riņķi utt. Savukārt modē ir lielas adītas šalles visdažādākajos toņos. Interesantas un kaut kas pavisam savādāks ir puķaikas auduma šalles. Manuprāt, varam teikt paldies, jo beidzot mode ir arī kas tāds, kas spēj sildīt un der Latvijas laikapstākļiem, vēl jo vairāk Liepājas vējam.

2. Ieteikums visiem avīzes lasītājiem, kuri interesējas par modi.

Es tiešām no visas sirds iesaku apmeklēt otrās rokas veikalus jeb humpalas, jo mode iet pa riņķi un labāk dot kādam labam apģērbam vēl vienu dzīvi, samaksājot par to daudz mazāk nekā pērkot jaunu. Protams, ka visu, ko gribēsiet, tur neatradīsiet, tomēr pastāv liela iespēja, ka atradīsiet kādu unikālu drēbes gabalu un vairs nebūs jāuztraucas, vai kādam vēl skolā būs tāds pats. Vēl viens, manuprāt, ļoti labs ieteikums, ko izlasīju kādā modes lapā, ir - nepērciet apģērbus, ja nespējat sevi iedomāties tajā vismaz 30 reizes. Bet ko skolas biedri domā par šīs sezonas modi un paši par savu stilu?

1. Kas raksturo Tavu stilu?
2. Bez kura apģērba gabala Tu neizej ārā no mājas aukstajās rudens dienās?
3. Kas ir Tavs mīļākais šīs sezonas apģērba gabals?
4. Apģērba gabals, ko ieteiktu nopirkt visiem avīzes lasītājiem?

Aleksis Lapiņš, 11.d

1. Man nav viena noteikta stila. Ģērbjos pēc garstāvokļa; vienu dienu varu atnākt solīdi, bet otru «neglītājā» Ziemassvētku džemperī un ērtākajās kurpēs, kas ir.
2. Noteikti mājās neatstātu cimdus, vienmēr ir jauki ar siltām rokām.
3. Noteikti mīļākais apģērba gabals ir ērts, pārāk liels, silts džemperis.
4. Es jums visiem ieteiktu iegādāties melnas džinsa bikses. Tās ir ļoti universālas, un vari pievilkt pie pilnībā jebkā.

Rebeka Čibiete, 11.a

1. Ērtas, vienkāršas drēbes. Izteikti dominē melnā un baltā krāsa.
2. Māju nepamestu bez biezas, siltas šalles, kas kaut nedaudz paglābj mani no aukstā laika.
3. Tas ir mētelis, nepārprotami.
4. Ziema ir pavisam tuvu, tāpēc iesaku iegādāties, ko ļoti vienkāršu, tomēr kas spēs sasildīt - cimdus.

Toms Griģis, 12.c

1. Visticamāk zīmoli, parasti velkāju to, kas tajā laikā ir aktuāls.
2. Noteikti bez džempera nekur nerādos.
3. Off-White x Nike Jordan 1's.
4. Nav nekā specifiska. Vienkārši pērciet un velkājiet to, kas jums pašiem patīk.

Aleksa Kriķe, 9.b

1. Noteikti, ka melnas vai zilās džinsu bikses - uzlocītas. Džemperī, hūdiņi. Zeķes (pagaras, rakstainas vai vienkāršas, kuras pieskaņotas augšdaļai), man patīk nēsāt gredzenu un auskarus ikdienā.
2. Noteikti, ka tas būtu hūdijs un bikses (man nepatīk valkāt svārkus).
3. Neesmu droša, vai tas ir šīs sezonas, bet tās ir džinsu jakas.
4. Amm, atkal džinsu jakas, tās vienmēr noder un ir ļoti pateicīgs apģērba gabals, kas pieskaņojas gandrīz visur.

Rūdolfs Turnelis, 11.c

1. Manu stilu raksturo divi vārdi - nabadzība un humpalas. Velku drēbes, kas man ir ērtas un parocīgas. Cenšos valkāt krāsainus apģērba gabalus, taču pielūkoju, lai nav galīgi pēc klauna.
2. Mans rudens apģērbs gandrīz neatšķiras no vasaras apģērba. Tās pašas kedas, bikses un jakas. Tikai viena lieta atšķiras, vienmēr kabatā būs līdzīti blašķīte ar sildošo dziru.
3. Esmu iecienījis savu sarkano «dhl» vējjaku, jo tā ir ļoti parocīga tādā ziņā, ka tai ir daudz ietilpīgu kabatu, kurās uzglabāt blašķi.
4. Avīzes lasītājiem iesaku pirkt to, kas viņiem pašiem patīk, nevis to, ko viņi redz ģimnāzijas gaitenīs. Skolēniem vajag uzdrīkstēties uzvilkt kaut ko interesantāku par skinny jeans un baltām zeķēm. Tā staigā 60% skolas skolēnu, un tas ir palicis garlaicīgi. Vajag daudzveidīgākus apģērbus, un galvenais ir nebaidīties eksperimentēt.

Marta Galvanovska, 8.b

1. Patīk savienot klasisko un sportisko stilu.
 2. Bez šalles.
 3. Tumši zils rudens mētelis pāri celim.
 4. Ieteiktu nopirkt kādu siltu džemperī.
- Vēl aizvien palikšu pie tā paša, ko esmu rakstījusi iepriekš – labāk vilkt to, kas patīk un kā jūties ērti, nekā vilkt to, ko uzspiež apkārtējie vai ko redzi skatlogos.

